

I N S V L A E
S. M A R T I N I,
&
V L I A R V S,
vulgo

L I S L E D E R E , & O L E R O N .

*Insula Re-
ta alias S.
Martini.*

Antoniae, (regio Aquitaniæ est) objacent ad Occidentem Insulæ majores duæ, *p. Isle de Ré, & Oleron.* Prior *Reta* dicta, à continenti unius, à Rupella duarum leucarum spatio dissipata, per quinque leucas in longum exporrigitur: leucam & sesqui, qua latior, aliis locis multo minor; satis & vini abundans & aliarum rerum ad vitam necessariarum. Portum & stationes tutas habet qua parte Septentrionem spectat: ad Meridiem, qua mari in hospitali alluitur, penitus inaccessa; populo ob commercium, & vicis frequens, sub præfectura Rupellæ comprehensa. Insula ad S. Michaëlis coenobium pertinet, unde coenobium ipsum Retense etiam cognominatur. Martini Fanum primarium & maxime populosum tota insula municipium, nomen quoque insulæ dedit. Pagos præterea habet *S. Maria, Heers, Abbariam, La Flotte, La Convarde.*

*Cautio na-
vigantibus.* Qui continentem inter Pictaviam, & insulam S. Martini navis cursum tuto dirigere volet, propter continentem naviget oportet, longiusque ab insula dicta recedat: littora enim ejus vadosa sunt & prærupta. Nec tamen nimis radendum littus continentis, cum & illic brevia sint & syrtes. Interiora subeuntibus ita porro navigandum, donec templum. S. Martini situm sit ad Occafum hibernum, quo cum perveneris, superasse te credas pulvillum maris, qui ad Boreale est insulæ latus. Hic refluxo mari, profundus est orguiam unam, pleno mari quatuor. Circa S. Martini Fanum mare altum est 4, 5, 6 orguias. Quoties anchoram hic figere voles, hoc observa, uti rectâ spæctanti pateat & objiciatur portus. Hunc locum prætervectus si navi onusta pulvillum transire voles, qui ex adverso Abbatię extenditur, exspecta usque dum plusculum intumuerit mare, nam remisso mari, deficientibus aquis, facile erit in scopulum impingere. Si anchoram jacere voles prope Abbatiam, capta Gallia.

profunditatem 6 vel 7 orguiarum. Quod si pternavigare voles insulam Martini, & ad insulam illam triangularem, quam *Brandeylant* vocant, contendere, oculis locum illum signa, in quo linea recta constitutas videbis turres *Lussou* & insulæ minoris *Vrb.* Hoc enim situ nihil périculi erit à vadis *Laverdin* dictis. Iacent hæc quarta circiter milliaris parté ab insula Martini, inter quam & vada ista, tuta datur navigatio. Portus ostium est patens satis insulam inter & Vliatum, quod qui subire volet, studiose sibi cavere debet à promontorio Boreali insulæ Oleron.

Insulam hanc nuperissime celebrem fecit Anglorum potentissima in eam expeditio. Obsessa enim à Ludovico XII Francorum Rege Rupella, Angelorum Rex tutelam ipsius urbis ob communem religionis causam sibi deberi ratus, eo cum numerosa classe misit Duxem Buckingamum, comite Soubisio, qui cum in insulam appulisset, felici satis Mæte Gallos repulit, & in pagum cui *la Flotte* nomen se recipere coegit. Ipse successus suos urgens, municipium S. Martini nullis moenibus cinctum occupavit, ex quo paupero ante discesserat Gallorum Dux fortissimus Dominus Thorax, qui in castrum & propugnaculum suum se recépit, unā cum præfidiariis 2500. Buckingamus municipium vallo cingi jussit, ita ut nulli ipsius injussu exire permisum fuerit. Et jam propugnaculum corona cinctum & aggere, ex prisco & usitato hodiernæ militiæ more. Cumque consultum videretur Buckingamo non vi, sed fama expugnare propugnaculum, octoginta Gallorum fœminas unā cum liberis coegerit adire propugnaculum, ut, si recipierentur, oneri essent oblessis, si minis, invidiam Galorum in Gallos concitaret. Durante obsidione causas ejus edidit prolixiore scripto idem Dux, variis varie hoc ejus factum interpretantibus. Cum autem non nisi recentibus vescerentur cibis carnisbusque, & à salitis essent alieniores Angli, morbis affligi & debilitari cœperunt, plurimi extinctis siti, dysenteria, uvarum immidoce esu. Tormento majore ictus cecidit Præfetus Burcht; cuius mortem ut ulcisceretur Buckingamus, pluribus explosis in arcem tormentis

*Nuperis in
eam Ang-
lorum ex-
peditione.*

Q q

tis